

1545
Nummer van het vonnis: 1545
Nummer van het parket: BG66.82.679-99-St.
Nummer van het repertorium: 1664

12 11 79
Nr. DOSSIER 3034/044 sk1

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE, vijftiende kamer, zetelend in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken.

In de zaak ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie,
tegen:

1.
zonder beroep,
geb. te _____ op _____
vraemdeling van Duitse nationaliteit,
won. te _____)

IN PERSOON

2.
zonder beroep
geb. te _____ op _____
won. te _____

IN PERSOON

Gedaand als:

DE EERSTE EN DE TWEEDE:

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuisperajen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt:

A. Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1-1°, 45 § 4, 64 (1°, 2° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de etedenbouw (B.S. 12.04.1962), zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 65 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkevelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels IX en XXI of op

die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd). In casu:

1. door op het terrein ten
: 13
 kadastraal gekend onder in eigendom toebehorende
 aan , zonder beroep, geb. te
) op 1, vreemdeeling van Duitse
 nationaliteit, won. te en
 — zonder beroep, geb. te
) op , won. te

(beschrijving inbreuk)

- houten chalet van 7m x 4m met afhingende autobergplaats en berging
 - chalet van 3m x 4m gebruikt als berging met schouw (5,8 B):
 - bergplaats voor hout 6m x 6m
 - paardenloods
- te in 1989 - 1992;

2. in stand gehouden te hebben
 te in de periode gaande van 1989 - 1992
 tot en met 24.03.1997

de feiten sub 1 en 2 thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 7, 99 § 1-1°, 145-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening ad. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999), zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003 (BS. 22.08.2003).

- B. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te

hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu; op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A.1 door de instandhouding van de onder A.1 omschreven toestand

te
in de periode gaande van 25.03.1997 tot en met 30.06.2003;

De feiten onder de tenlastelegging B chans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999), zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.05.2003 (BS. 22.08.2003).

- C. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.05.2003 (B.S. 22.08.2003), de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu:

op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A.1 door de instandhouding van de onder A.1 omschreven toestand

te
vanaf 01.05.2000 tot de uitvoering van het bevel tot dagvaarding, zijnde 05.03.2004.

- D. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecodificeerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu:

1. door op het terrein gelegen te ten
 kadaster gekend onder
 in eigendom toebehorende aan
 zonder beroep, geb. te op
 vreemdaling van Duitse nationaliteit, won.
 te en
 zonder beroep, geb. te op
 won. te
 (beschrijving der werken): aanpassing paardenstal
 te op niet nader te bepalen data in de
 periode gaande van 1997-1998 tot 30.06.2000;

2. en de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand gehouden te hebben
 te in de periode gaande van 1997-1998
 tot en met 30.06.2000;

De feiten onder de tenlastelegging D1 en D2 thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1', 146-1', 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999), zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003 (B.S. 22.08.2003).

- E. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1' (en § 3), 146-1', 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 06.06.1999) zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003 (B.S. 22.08.2003) de bij artikel 99 § 1-1' bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu :

door op het terrein omschreven onder de tenlastelegging D.1

door de instandhouding van de onder D.1 omschreven toestand

te In de periode gaande vanaf
01.05.2000 tot de uitlevering van het bevel tot dagvaar-
ding, zijnde 05.03.2004.

.....

Gezien de dagvaarding aan de gedaagden betekend;

Gezien de stukken van de bundel;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vorderings;

Gehoord de gedaagde in hun antwoorden en verdediging;

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting;

OP STRAFRECHT

1. De onlastlegging A.

Op 29 oktober 1999 werd door de Hoofdveldwachter te vastgesteld dat op het perceel gelegen aan de
bouwwerken werden uitgevoerd zonder dat daarvoor een vergunning werd afgeleverd.

Beklaagden stellen dat de bouwwerken er reeds stonden op het ogenblik van de aankoop van het perceel. De strafbundel bevat geen elementen die het tegendeel aantonen. Blijgevolg is de onlastlegging niet bewezen en dienen be-
klaagden te worden vrijgesproken.

2. Onlastlegging D1

Aan de paardenstal werden aanpassingswerken uitgevoerd zonder dat gedaagden daartoe over de vereiste vergunning beschikten. De onlastlegging D1 is bewezen. Het onroerend goed werd inmiddels verkocht.

Beklaagden beschikken over een blanco strafregister.

De hierna bepaalde principiele straf is passend en in overeenstemming met de aard der gepleegde feiten en dient be-
klaagden ertoe aan te zetten zich te onthouden van welkdanige recidive.

3. Onlastleggingen A2, B, C, D2 en E

Beklaagden worden tevens vervolgd voor het instandhouden van de hiërboven vermeldde wederrechtelijke toestand tot op de da-
tum van dagvaarding, hetzij 5 maart 2004.

Inmiddels is er het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingbeleid betreft, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 22 augustus 2003 en ingevolge artikel 12 in werking getreden op de datum van publicatie in het Belgisch Staatsblad.

Door artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003 werd aan het artikel 146 van het decreet van 18 mei 1999, zoals reeds gewijzigd, een derde en vierde lid toegevoegd waarbij, behoudens in de verzoemde uitzonderingsgevallen, de strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken zoals bedoeld in artikel 146 eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° niet langer meer geldt.

Bij arrest van 22 juli 2004 van het Arbitragehof (arrest nr. ... werd een antwoord gegeven op diverse aan dit hoog rechtscollege gestelde prejudiciële vragen met betrekking tot de grondwettelijkheid van de bepalingen van artikel 146 en 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door het Decreet van 4 juni 2003.

Het Arbitragehof heeft met dit arrest als volgt geoordeeld: "Artikel 146, derde lid van het decreet van het Vlaamse Gewest van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals toegevoegd bij artikel 7 van het decreet van het Vlaamse Gewest van 4 juni 2003, schendt de artikelen 10, 11, 12 en 14 van de Grondwet.

De termen "onsaanvaardbare stedenbouwkundige hinder voor de omwonenden" en "een ernstige inbreuk op essentiële stedenbouwkundige voorschriften" hebben volgens het Arbitragehof geen voldoende nauwkeurige normatieve inhoud om een misdrijf te kunnen definiëren. (artikel 146, 3e lid DRO).

Het geval van strafbaarheid van het in stand houden van een stedenbouwmisdrijf wanneer het misdrijf 'plaatsvindt in de ruimtelijk kwetsbare gebieden', voldoet volgens het Arbitragehof wél aan de vereisten van nauwkeurigheid, duidelijkheid en voorspelbaarheid waaraan de straffen moeten voldoen (B.7.2. Arrest Arbitragehof 22 juli 2004).

Bij arrest van 19 januari 2005 van het Arbitragehof (arrest nr. 14/2005) werden in artikel 146, derde lid, van het decreet van het Vlaamse Gewest van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals toegevoegd bij artikel 7 van het decreet van het Vlaamse Gewest van 4 juni 2003 de woorden "voor zover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voor zover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg", vernietigd.

Bijgevolg geldt de strafsanctie voor het instandhouden nog enkel voor zover de bouwovertreiding gelegen is in een ruimtelijk kwetsbaar gebied.

Uit de elementen van het strafdossier blijkt niet dat de overtreiding werd gepleegd in een ruimtelijk kwetsbaar gebied (agrarisch gebied) zoals voorzien in artikel 146 derde en vierde lid DRO.

Bij toepassing van art. 2, tweede lid Sw., dient te worden vastgesteld dat de aan beklaagden ten laste gelegde feiten thans niet langer kunnen worden bestraft en dienen beklaagden terzake te worden vrijgesproken.

Met betrekking tot de toepassing van de Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro.

De Rechtbank stelt vast dat in casu de feiten gepleegd werden vóór 01 januari 2002.

De toepassing van de Wet van 26 juni 2000 (B.S., 29 juli 2000) brengt met ingang van 1 januari 2002 een geringe verhoging van de geldboeten met zich mee. Nu de door de beklaagde gepleegde feiten dateren van voor de inwerkingtreding van deze wet mag deze verhoging van de geldboeten, bij toepassing van artikel 2, 2° lid Swb, dat de niet-retroactiviteit van de strengere strafwet voorziet, niet op deze feiten worden toegepast.

Het bedrag van de uit te spreken geldboete, verplicht uit te drukken in euro, dient dan ook berekend te worden op basis van de geldboete zoals bepaald in "Frank" in het strafwetboek ten tijde van de feiten, gedeeld door 40,3399, waarna deze geldboete in euro dient te worden verhoogd met de opdecimale geldend op het ogenblik van de gepleegde feiten.

De toepassing van artikel 2, 2° lid Swb, geldt niet:

- voor de op te leggen bijdrage tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldsdaden, zoals bepaald bij artikel 29 van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, gewijzigd bij artikel 3 van de programmawet van 24 december 1993; deze bijdrage is immers geen straf (cfr. Cass., 30 juni 1993, Pas., 1993, I, 635);
- voor de vergoeding opgelegd in uitvoering van artikel 71 van de Wet van 28 juli 1992 en het K.B. van 29 juli 1992 tot wijziging van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, gewijzigd bij K.B. van 23 december 1993 en door artikel 1 van het K.B. van 11 december 2001 (B.S., 22 december 2001); deze vergoeding is evenmin een straf (cfr. Cass., 9 november 1994, J.T., 1995, 2141);
- voor de berekening van de gerechtskosten die onmiddellijk in euro kunnen worden uitgedrukt.

4. Wat betreft de herstellvordering

De herstellvordering is ongegrond voor zover geënt op de conlestelleging A1.

Vermits de beklaagden niet langer eigenaar zijn van het onroerend goed dient de herstellvordering met betrekking tot de inbraak zoals weerhouden onder de tenlastelegging D1 te worden afgewezen als ongegrond.

Gelet op het feit dat de strafsanctie voor het instandhouden terzake niet meer geldt dient de rechtbank de herstellvordering af te wijzen als ongegrond met betrekking tot de tenlasteleggingen A2, B, C en D2.

OM DEZE REDENEN:

Gelet op de volgende artikelen door de Voorzitter aangeduid:

2, 40, 65, 66, 100 van het Strafwetboek;

11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 van de Wet van 15 juni 1935:

162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195, van het wetboek van Strafvordering;

91 lid 2 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd;

28 en 29 van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, zoals gewijzigd;

1 van de Wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd.

2, 3 en 4 van de Wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000):

47 van de Wet van 11 juli 1994 dat het 2de artikel wijzigt van de Wet van 04 oktober 1867;

en alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoren aangehaalde wetsartikelen.

DE RECHTBANK,

Rechtsdoende OP TECENSpraak

Verklaart de tenlastelegging A1 NIET BEWEZEN, spreekt de gedaagden dienaangaande VRIJ en ontslaat hen van alle verdere rechtsvervolging terzake zonder kosten.

Stelt vast dat, ingevolge artikel 7 van het Decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het Decreet van 16 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat het handhavingsbeleid betreft en rekening houdende met het arrest van het Arbitragehof nr. 14/2003, de aan de gedaagden ten laste gelegde feiten A2, B, C, D2 en E niet langer kunnen worden bestraft.

Spreekt de beklaagden derhalve VRIJ m.b.t. de feiten A2, B, C, D2 en E en ontslaat hen dienaangaande van alle verdere rechtsvervolging terzake zonder kosten.

Verklaart de realisatielegging 01 BEWEZEN

Veroordeelt beklaagden elk tot een geldboete van VIJFTIEN/40,3399 EUR en zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de Wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd door de Wet van 22 december 1985, 20 juli 1991, 25 juni 1992 en 24 december 1993 voormelde geldboete met negentienhonderd negentig deciemer verhoogd wordt en aldus gebracht op 247,89 euro.

Verwijst de veroordeelden tot het betalen van elk 1/6de van de gedingkosten, in het geheel begroot op 174,73 euro en tot het betalen van elk een vergoeding van 25 euro.

Legt het overige 1/2de deel van de gedingkosten ten laste van de Staat.

Bevaelt dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, elke voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van vijftien dagen.

De Rechtbank stelt vast dat de veroordeelden nog geen veroordeling hebben opgelopen tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en meent dat een opdeproefatelling van aard is om de verbetering van deze veroordeelden te doen verhopen.

Gelet op artikel 8 van de Wet van 29 juni 1964, bevaelt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet uitgesteld wordt voor een termijn van drie jaar wat betreft de in hoofde van beide veroordeelden uitgesproken geldboete.

Verplicht de veroordeelden om boven de correctionele hoofdstraffen elk éénmaal een bedrag van TIEN EUR + 45 decimen of 55 EUR te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldsdaaden. artikelen 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985, in werking getreden door het K.2. van 18 december 1986, B.S. 20 februari 1987, gewijzigd door de artikelen 1, 2^e en 3 van de wet van 24 december 1993 en zoals gewijzigd bij de art. 2, 4 al. 1 en 9 van de wet van 26 juni 2000 en art. 36 wet 07.02.2003).

Wijst de herontvordering af als ongegrond.

OP BURGERLIJKE GEBIED:

Voor zoveel als nodig worden de burgerlijke belangen overeenkomstig artikel 4 al.2 van de wet van 17 april 1879 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering zoals vervangen bij art. 2 van de Wet van 13 april 2005, ambtshalve aangehouden.

Alles wat voorafgaat werd, overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen, in het Nederlands behandeld.

Aldus gevondist en uitgesproken op de openbare terechtzitting
van eenentwintig juni tweeduizend en vijf,

waar zetelden:

alleenrechtsprekend Rechter;

eerste substituut-procureur des Konings;

griffier.

De griffier

De Voorzitter.